

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Пластун з Бразилії на ЮМПЗ

Ст. п.а. Корнелій Шмулик та п.сен. Слава Рубель зі ЗСА на „Вовчий Тропі”.

За старанням подруги Слави Рубель, заступниці голови Головної Пластової Ради, мав я нагоду брати участь, як представник пластової групи в Бразилії, в Ювілейній Міжкравдовій Пластовій зустрічі. Зустріч відбулася 8-23-го серпня ц.р. в стейті Нью Йорк.

Перший етап цієї зустрічі був призначений лише для юнаків, розділених по різних таборах. Я належав до буланів кінного табору, як випускник гуртка 3-А, що пізніше дістав назву „Сніп-ті коні”. Коменданткою цього табору була ст. п.а. Кеєна Козак, а бунучником ст. п.а. Адам Гай. До буланів табору ще входили 8 вихованців: з України, Канади й Америки. А учасники табору було 46 юнаків і юначок, розділених по трьох куренях.

Програми табору були такі: зайняття і знайомство з коном, а також заняття в порядку: співу, гуртки, веселі ігри та забави. 17-го серпня на пластові оселі „Вовча Тропа” відбулися пленарні засідання ГПБ. В цих сходах взяли участь також представники Пласту з різних країн, де існує Пласт. З пластового провоту були: п.сен. Гаврилук — голова ГПБ, п.сен. Любомір Романків — голова ГПР, п.сен. Ольга Кузьмич — голова КЛС в Америці, п.

Ст. п.а. Корнелій Шмулик

В 1992 році українці святкують важливі річниці: першу річницю проголошення незалежності української держави та 50-ліття створення УПА. Спілка Української Молоді вирішила відзначити ці історичні події організуванням табору в наших рідних горах Карпатах. Українська молодь з діаспори спільно з молоддю з України пройшли шляхи славіти борців-героїв, які воякували за волю Батьківщини. Учасники суміських таборів відвідували місця, де відбулися важливі бої нашої історії. Вони віддали честь та поклін поляглим за волю України, які поховані в могилах у горах Карпатах. Молодь в цих таборах почула гуртків про УПА, історію, ідеологію та політику, дискутувала про сучасний стан в Україні та можливості його поліпшення. А головне, українська молодь з діаспори пізнала молодь з України. Це молодь зжила разом, обмінялася думками та підготувала базу для конкретної майбутньої праці.

„Повернення”

21-го липня ц.р. офіційно відкрився табір „Повернення” на горі біля Гострого Камня в Урчі. Цей табір спільно зорганізували Спілка Української Молоді та організація „Спадщина”. На відкритті табору командир Микола Величков розповів про значення назви табору „Повернення”. Ця назва була вибрана з причини, що українська молодь з діаспори, яка зберегла своє почуття і любов до Батьківщини, повернулася назад на рідні землі. Подруге, не тільки українська молодь з діаспори, але й молодь з України повернулася до місця своєї історії, щоб дізнатися про свою спадщину та віддавати честь героям України.

Мандрівний табір „Повернення” пробув три дні в Урчі. Під час цих днів учасники табору мали змогу лизати по скелях Тустанів та Тустанів Камня. Біля Тустанів Михайло Рожко, голова експедиції до Тустанів, представив доповідь на тему „Історичні кам’яні фортеці в Карпатах”. З Урча табір помахав до двох сел: Ямільчине. На цій могилі учасники попомогли с. і віддали стрілецьку пісню.

Після перебування в Урчі табір вирушив далі на гору Плуток біля сіл Сопоту та Підгородської над рікою Стрий. Учасники походу мали змогу купатися в річці, а пізніше вони зайшлися біля серйозною справою, віддали упівський табір, в якому курить УПА, створений в 1944 р., поселився під час війни. Кожний учасник мав змогу підійти й порозуміти казан, який залишилися з тих часів, відчув історію і уявити ці важкі історичні часи. Вони зрозуміли, що стоять на тих самих місцях, на яких стояли наші герої предки. Біля упівського табору була участь приблизно 130 осіб з різних країн світу: Америки, Канади, Англії, Аргентини, Франції, Австралії та України. Програма табору включала мандрівку та вишкілну частину.

Перший день табору учасники встали ранесенько, щоб вирушити на гору Ключ. Де віддали стрілецьку помогу. Нам розказали про цю могилу та пояснили, як ролі ці полеті відіграли в нашій історії. Наступного дня таборники вирушили на найвищу гору в Ліваській області Пікуй. В цій мандрівці фізичний стан і витривалість були перевірені. Гора висока й дуже стрима. А щоб нагородити учасників, опісля всі пішли купатися на водоспад. Ми відвідали і були готові

СТЕЖКАМИ ГЕРОЇВ ПО КАРПАТАХ

Учасники табору „Червона калина” на таборовій базі у Славському.

спускалися шнуром з вершини скель. Інші учасники зацікавилися та спустилися в глибину печер і вийшли цілком чорні. Не вистачило пригод. Наступного дня табір вирушив до Бубиши, де тягнулися скелі Довбуша. Легенда розповідає, що Довбуш ходив по цих горах ще у XVIII столітті. У 1940-их роках полк УПА, який називався „Олені”, вишкочив на цих скелях. Наш мандрівний табір зміг також попитати про цих скель, на яких ходили легендарні й історичні постаті.

Після наших пригод на скелях Довбуша табір наближався до кінця. Табір „Повернення” вирушив ще на Маківку. Учасники вийшли на гору Маківку й побачили могили — стрілецьку й повстанську. На брамі були написані зрушувальні слова: „Ми жертвою в бою нерівним полягли, з любов’ю до свого народу... Як ви умирили, вам дзвони не грали, ніхто не запалак за вами”.

Коли учасники зішли з гори, вони почали приготуватися до закінчення табору. Дівчата почали ліпити вареники на прощальну вечерю, а хлопці — збирати дрова на ватру. Офіційне закриття відбулося між двома річками під горою Маківкою. А на прощальній ватрі учасники співали, жартували та прощалися. Останній день шийний табір вирушив в дорогу до Львова. По дорозі вступили до міста Стрий, щоб побачити найвищий пам’ятник Степанові Бандері та вшанувати його пам’ять. На цьому закінчився мандрівний табір.

„Мандрівний вишкіл”

Другий суміський табір у Карпатах зорганізував СУМ в Україні. Табір називався „Червона Калина” ім. 50-ліття УПА і відбувся в селі Славське. В таборі брали участь приблизно 130 осіб з різних країн світу: Америки, Канади, Англії, Аргентини, Франції, Австралії та України. Програма табору включала мандрівку та вишкілну частину.

Перший день табору учасники встали ранесенько, щоб вирушити на гору Ключ. Де віддали стрілецьку помогу. Нам розказали про цю могилу та пояснили, як ролі ці полеті відіграли в нашій історії. Наступного дня таборники вирушили на найвищу гору в Ліваській області Пікуй. В цій мандрівці фізичний стан і витривалість були перевірені. Гора висока й дуже стрима. А щоб нагородити учасників, опісля всі пішли купатися на водоспад. Ми відвідали і були готові

Суміський апел на горі Говерлі.

зустрічатися ще більше пригледі. Після гори Пікуй учасники відпочили та поменшалися до приготування до мандрівки на найвищу гору України — Говерлу. Більшість таборників зуміла вийти аж на вершину гори, яка має 2,061 м. На вершині Говерли відбувся суміський апел та молитва. Після апелу учасники відновили хрест, який стояв на вершині, посилали глянть у чудові простори й заглиблювали в своїх думках. Красота цієї гори та Карпат ніби розстелася перед нами. Цю красоту навіть важко описати. Ліпше можна відчувати.

В околиці гори Говерли лежить місто Яремче. Учасники табору мали змогу відвідати це гарне гуцульське місто, побачити чудову гуцульську архітектуру та відчувати культуру цієї околиці. Ми навіть поклалися в річці Прут.

З нагоди 50-ліття створення УПА табір „Червона калина”, очевидно, відвідав гору Маківку. Всі таборники зійшли на гору й рішили, щоб якось спричинитися до захисту нашої історії. Вони почали попрацювати заздалегідь могили та відновили їх. Після цього духовні керівники табору отримали Михайло Ульницький, колишній суміський, відправив Панахиду. Учасники схилили голови в молитві в пошани до цих героїв. Після Панахиди голова СУМ в Україні Ігор Дерхак провів гуртківку на тему „Створення УПА”. Таборники, сидючи на історичних місцях бою, уважно слухали.

Остання прогулянка була

на озеро Синевир. Таборники відпочили біля нього, поклалися і побачили красоту озера в Карпатських горах. Між всім цим цікавим прогулянкам відбувалися гуртки, спортивні змагання, ватри, конкурси співу тощо. Програма табору була дуже насиченою та різноманітною. Темі гуртків та семінарів включали: „Ювілей 50-ліття УПА”, „Релігійна ситуація в Україні”, „Синод Греко-Католицької Церкви”, „100-ліття з дня народження патріарха Йосифа Сліпного”. „Політична ситуація в Україні та в світі”. „Як українська молодь може спричинитися до відбудови незалежної української держави”. „Незалежність і сучасність”. „Тероризм та Україну” та „Перша допомога”.

Ціогоричні суміські табори були надзвичайно успішні. Суміці з діаспори мали змогу відвідати свою Батьківщину, більше дізнатися про її історію й культуру, побачити на власні очі красоту Карпат. Рівно українська молодь з рідних земель зуміла пізнати діаспору української молоді, розмовляти з ними, обмінятися думками. Спільно ці учасники суміських таборів віддали честь та поклін великим постатям нашої історії. Вони спілкувалися, жартували, забавлялися та стали близькими друзями. Це спілкування ніби зменшило океан між діаспорою та Україною, бо в ній з’єдналася душа й серце української молоді.

Ліда Миситин

Зустріч через півстоліття

В одному із віршів Л.Вихруща є такі рядки:

На протях чужих вітрів
Баука доля, як билина,
Немає святіших в світі сія,
ніж слово рідне —

Україна...
Тому за морем і жасі
Й терпкий неспокій
відчуваюм,
Немає кращої землі
ніж та, що зветься рідним
краєм.

Влітку 1992 року на Закарпатті відбулися події великого політичного значення: 27-го — 28-го червня в Хусті зібралися випускники гімназії, яка була заснована в цьому місті в 1921 році і зійшлася 21 випуск (це понад тисячу високоосвічених людей), а 4-го — 5-го липня ц.р. в Мукачеві відбулася зустріч випускників Мукачевської Торговецької Академії, яка була заснована на початку 20-х років нашого століття і відіграла немалу ролі у вихованні цілої плеяди визначних інтелігентів краю. Випускники цих двох осередків знань-Хустської гімназії і Мукачевської Торговецької Академії зробили вагомий внесок в розвиток культурного, наукового, церковного, політичного життя не тільки України й

Закарпаття, а й у світову культуру і наукову спадщину.

Доля розкидала випускників цих двох навчальних закладів по всьому світу: в Сибір, на Далекий Схід, у ЗСА, Канаду, Аргентину, Бразилію, Німеччину, Францію, Австралію, Чехословаччину... Всіх регіонів, країн, де опинилися вони, й не перерахуєш. Як переліти птиці літають до рідного гнізда, так і випускники-гімназисти та випускники-академісти злетілися з далекого чужого до рідного краю, Закарпаття, у перший рік незалежності України. Через півстоліття зустрілися, щоб вшанувати Альма Матер та її учителів і учнів!

Випускники й учні Української Торговецької Академії були між першими, які продовжували справу тих героїв, що в березні 1939 року впади на Крайню полі біля Хуста, захищаючи самостійну державу — Карпатську Україну. Вони продовжували героїчну боротьбу проти утворює окупантів на початку 40-х років. Ця група випускників Торговецької Академії та Хустської гімназії рівно 50 років тому

(Закінчення на стор. 4)

**Українське Лікарське Товариство
Північної Америки
Відділ Ілліной**

ділється сумною вісткою зі своїми членами,
що дня 2-го жовтня 1992 р. упокоївся у Бозі

**бл. п. д-р мед.
Степан Войтович**

нар. 8-го січня 1919 р. в селі Трипільці, пов. Перемишль,
договірний член УЛТПА

Дружини Олені, дітям Ксені, Миколи, Марії, Анні та
ширший родичам склався ГЛІБ О. СПІВЧУК.

Управа Відділу УЛТПА в Чикаго

Ділимося сумною вісткою,
що в невідомо, 4-го жовтня 1992 р. на 80-му році життя
відійшов у вічність
наш наддорожчий
ТАТО І ДІДУСЬ

**бл. п.
Лука Рогожинський**

ПАНАХИДА — у четвер, 8-го жовтня 1992 р. о 12-ї год.
попуду у церкві Св.Петра Родина, Лойа-авеню, Фльорам
Парк, Н. Дж.

Залишив у смутку:

дочку — МАРІЮ УЛАНУ ЛОМБАРДІ
зачку — ДЖІМА
внука — МІКОЛУ
внуку — МАЛАНКУ

Ділимося болючою вісткою,
що в п’ятницю, 2-го вересня 1992 р. відійшов у вічність
наш наддорожчий
МУЖ І ВІЙКО

**бл. п.
Микола Зацухний**

уроджений в Застачу, пов. Підгайці, Україна
4-го вересня 1915 р.

ПАРАСТАС відправлено в невідомо, 4-го жовтня 1992 р.
о 7-ї год. 7-ї веч. в похоронному заведенні Петра Премі, 129
Схід 7-ма вулиця в Ілліноі.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ відбулися в понавідню, 5-го
жовтня 1992 р. о 10:30 ранку в церкві св. Кр. 7-ма вул.
в Нью Йорку, а опісля на українському православному цвинтарі
в С. Андрія Первозванного в С. Бавд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА
сестриня — МИРОСЛАВА МОНСТРАСЬКА
в Україні
сестриня — ЕДВАРД СОРАНТ
родичи — СОКРАТОВІХ (ПРИШЛЯКІ)
близька і дальша родина в Україні і Німеччині

Замість квітів просимо складати пожертви
на добродійні цілі.

**Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ЧИКАГО, Іл.**

повідомляє, що

**ОРГАНІЗАЦІЙНІ
НАРАДИ ОКРУГИ**

— відбудуться —

**в суботу, 17-го жовтня 1992 р. о год. 2-й по поп.
в залі Культурного Осередку при парафії
св. Володимира й Ольги**

2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

В нарадах зобов’язані взяти участь члени Управи Окружного
Комітету, відділові урядовці, організатори та делегати 32-го
Конвенції наступних Відділів:

**17, 22, 51, 100, 103, 106, 107, 114, 125,
131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243,
250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425,
452, 472**

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округу у 1992 р.
3. Слово головною секретаря УНС ВОЛОДИМИРА СОХАНА
4. Перегляд забезпечення продуктів УНС та підходу до
продажів забезпечення
5. Складання плану організаційної праці на останні місяці
біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття наради

В нарадах візьмуть участь:

**Володимир Сохан, головний секретар УНС
Гльорія Пашен, заступниця ген. пр. пр. пр. пр.
Гелен Олек Скат, головна радня УНС**

Від години 10-ї ранку відбудуться СЕМІНАР для
відділових секретарів та організаторів.

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Павло Олександр, голова
Аня Головатя, секретар
Стефан Вербовий, касир

